

Księga Daniela - Numer dziewięćdziesiąty piąty

Odślonięcie proroczego znaczenia poselstwa drugiego anioła

Jeff Pippenger

2024-02-28

W historii ruchu zarówno pierwszego, jak i trzeciego anioła przesłanie można sprowadzić do przesłania drugiego anioła.

I siedł za nim inny anioł, mówiąc: Upadł, upadł Babilon, miasto wielkie, które napoiło wszystkie narody winem gniewu swego nierządu. Objawienie 14:8.

Drugi anioł wskazuje potrójne zastosowanie prorocstwa dla tych, którzy chcą to zobaczyć. Drugi anioł przedstawia przesłanie prorocze, a przesłanie to brzmi, że Babilon upadł dwukrotnie. Wskazuje Babilon jako to "wielkie miasto", które w rozdziałach siedemnastym i osiemnastym jest określone jako Współczesny Babilon. Współczesny Babilon upadł dwukrotnie, a do jego upadku doszło, ponieważ sprawił, że wszystkie narody "piły gniew jej nierządu". Uprawiała nierząd z królami ziemi. Ten związek pozwolił jej wykorzystać siłę królów, z którymi uprawiała nierząd, aby wywierać swój "gniew", czyli prześladowanie, które sprowadza na wierny lud Boży.

Wino jest doktryną, a doktryna, którą każe pić wszystkim narodom, jest fałszywą doktryną twierdzącą, że oddawanie czci słońcu przyniesie pokój. Wszystkie narody przyjmują „znamie” jej władzy, którym jest kult słońca, reprezentowany przez oddawanie czci w niedzielę. Przyjęcie przez wszystkie narody tego „znamienia” zostaje doprowadzone do skutku mocą Stanów Zjednoczonych, lecz dzieje się to w czasie eskalującej wojny sprowadzanej na planetę Ziemię przez trzecie „biada” islamu. Narody przyjmują „wino” jej gniewu, opierając się na obietnicy „pokoju i bezpieczeństwa”.

Czy teraz rozchodzi się pogłoska, jakobym twierdziła, że Nowy Jork ma zostać zmieciony przez falę pływową? Tego nigdy nie powiedziałam. Powiedziałam natomiast, patrząc, jak wyrastają tam wielkie budowle, piętro po piętrze: "Jakie straszne sceny rozegrają się, gdy Pan powstanie, by straszliwie wstrząsnąć ziemią! Wówczas spełnią się słowa z Księgi Objawienia 18,1–3." Cały osiemnasty rozdział Księgi Objawienia jest ostrzeżeniem przed tym, co ma przyjść na ziemię. Nie mam jednak żadnego szczególnego światła co do tego, co ma przyjść na Nowy Jork; wiem tylko, że pewnego dnia wielkie budynki tam zostaną powalone za sprawą Bożej mocy, która wywraca i obala. Z otrzymanego światła wiem, że na świecie jest zniszczenie. Jedno słowo od Pana, jedno dotknięcie Jego potężnej mocy i te masywne budowle runą. Rozegrają się sceny, których grozy nie potrafimy sobie wyobrazić. Review and Herald, 5 lipca 1906.

Drugie orędzie aniołów zostało powtórzone 11 września 2001 roku, kiedy wielkie budynki Nowego Jorku zostały powalone jednym dotknięciem ręki Boga.

Prorok mówi: 'Widziałem innego anioła zstępującego z nieba, mającego wielką moc; a ziemia zajaśniała od jego chwały. I zawołał donośnie potężnym głosem, mówiąc: Babilon wielki

upadł, upadł i stał się siedliskiem demonów' (Objawienie 18:1, 2). Jest to to samo poselstwo, które zostało przekazane przez drugiego anioła. Babilon upadł, 'ponieważ napił wszystkie narody winem zapalczywości swego nierządu' (Objawienie 14:8). Cóż to za wino? — Jego fałszywe nauki. Dał światu fałszywy Sabat zamiast Sabatu czwartego przykazania i powtórzył kłamstwo, które Szatan po raz pierwszy powiedział Ewie w Edenie — o naturalnej nieśmiertelności duszy. Wiele pokrewnych błędów rozpowszechnił szeroko i daleko, 'nauczając nauk, które są przykazaniami ludzkimi' (Mateusza 15:9).

Gdy Jezus rozpoczął swoją publiczną działalność, oczyścił Świątynię z jej świętokradczego zbezczeszczenia. Wśród ostatnich aktów Jego działalności było drugie oczyszczenie Świątyni. Tak też w ostatnim dziele dla ostrzeżenia świata do kościołów kierowane są dwa odrębne wezwania. Poselstwo drugiego anioła brzmi: „Upadł, upadł Babilon, to wielkie miasto, ponieważ napił wszystkie narody winem gniewu swego nierządu” (Objawienie 14:8). A w głośnym okrzyku poselstwa trzeciego anioła słychać z nieba głos mówiący: „Wyjdźcie z niego, ludu mój, abyście nie byli uczestnikami jego grzechów i aby was nie dotknęły jego plagi. Gdy jego grzechy dosięgły aż do nieba, a Bóg wspomniał jego nieprawości” (Objawienie 18:4, 5). Wybrane poselstwa, księga 2, 118.

Pomiędzy 11 września 2001 roku a wkrótce nadchodzącą ustawą niedzielną w Stanach Zjednoczonych spełniają się pierwsze trzy wersety osiemnastego rozdziału Księgi Objawienia, gdyż to wraz z wprowadzeniem ustawy niedzielnej rozpoczyna się wezwanie do wyjścia z Babilonu.

"Objawienie 18 wskazuje na czas, gdy skutek odrzucenia potrójnego ostrzeżenia z Objawienia 14:6-12 Kościół w pełni osiągnie stan zapowiedziany przez drugiego anioła, a lud Boży, wciąż będący w Babilonie, zostanie wezwany, by odłączyć się od jego społeczności. To poselstwo jest ostatnim, jakie kiedykolwiek zostanie dane światu; i wypełni swoje dzieło. Gdy ci, którzy 'nie uwierzyli prawdzie, lecz upodobali sobie nieprawość' (2 Tesaloniczan 2:12), zostaną pozostawieni, aby przyjąć silne zwiedzenie i uwierzyć kłamstwu, wtedy światło prawdy zabłyśnie nad wszystkimi, których serca są otwarte, by je przyjąć, i wszystkie dzieci Pana, które pozostają w Babilonie, usłuchają wezwania: 'Wyjdźcie z niego, ludu mój' (Objawienie 18:4)." Wielki bój, 389, 390.

Gdy wkrótce zostanie wprowadzona ustawa niedzielna, dawny lud przymierza otrzyma silne zwiedzenie. Od 11 września 2001 roku aż do wylania silnego zwiedzenia przy wprowadzeniu ustawy niedzielnej poselstwo drugiego anioła jest powtarzane, a odrzucenie go oznacza odrzucenie "potrójnego ostrzeżenia z Objawienia czternastego, wersetów od szóstego do dwunastego". W tym sensie trzej aniołowie są reprezentowani przez poselstwo drugiego anioła. Poselstwo drugiego anioła brzmi: Upadł, upadł Babilon, a poselstwo drugiego anioła jest umieszczone między pierwszym a trzecim poselstwem.

Obwieszczenie pierwszego głosu w osiemnastym rozdziale Objawienia jest powtórzeniem drugiego poselstwa anielskiego, lecz oznacza odrzucenie wszystkich trzech aniołów z czternastego rozdziału Objawienia. Drugie poselstwo anielskie reprezentuje wszystkie trzy poselstwa i nosi pieczęć Alfy i Omegi, gdyż było głoszone w dziejach ruchu pierwszego anioła, a następnie będzie

ponownie głoszone w ruchu trzeciego anioła. Poselstwo stwierdza, że Babilon upadł dwukrotnie, i w tym proroczym sensie identyfikuje „potrójne zastosowanie proroctwa”.

Pierwsze dwa upadki Babilonu, ukazane przez Babel i Babilon, symbolizują ostateczny upadek współczesnego Babilonu. Podwójne ogłoszenie upadku Babilonu jest ujęte klamrą pierwszego i ostatniego poselstwa trzech aniołów. Struktura poselstw trzech aniołów nosi znamię Alfy i Omegi, ponieważ pierwsze poselstwo jest określone jako "ewangelia wieczna", co z definicji oznacza, że jest to ewangelia wieczna, czyli to samo poselstwo ewangelii na wszystkie czasy. Poselstwo trzeciego anioła jest poselstwem ewangelii, które ostrzega przed przyjęciem znamienia bestii, zatem pierwsze i trzecie poselstwo, będące pierwszym i ostatnim, stanowią to samo poselstwo, ponieważ oba są ewangelią.

Alfa i Omega umieścił swoją pieczęć „Prawdy” na trzech poselstwach, gdyż hebrajskie słowo tłumaczone jako „prawda” zostało stworzone przez Cudownego Językoznawcę przez połączenie pierwszej, trzynastej i ostatniej litery alfabetu hebrajskiego. „Trzynaście” jako symbol oznacza bunt, i to w drugim poselstwie jest zidentyfikowany bunt Babilonu, przedstawiony przez jej fałszywe doktryny i nierząd. Jak już zauważono, drugie poselstwo również zawiera pieczęć Alfy i Omegi, ponieważ poselstwo, które ogłaszano w historii millerystów, aby zapowiedzieć otwarcie sądu, zostaje powtórzone w ruchu trzeciego anioła, by wskazać zamknięcie sądu.

Upadek Babel w rozdziale jedenastym Księgi Rodzaju jest pierwszą wzmianką o upadku Babilonu, a świadectwo zuchwałego buntu Nimroda nosi znamiona poselstwa pierwszego anioła. Jak wykazano we wcześniejszych artykułach, wszystkie trzy poselstwa trzech aniołów są również zawarte w poselstwie pierwszego anioła. W poselstwie pierwszego anioła wyrażenie „Bójcie się Boga” oznacza pierwsze poselstwo, a wyrażenie „Oddajcie Mu chwałę” oznacza poselstwo drugiego anioła. Trzecie poselstwo jest zawarte w pierwszym, gdy ogłasza, że „nadeszła godzina Jego sądu.”

W upadku Nimroda, który jest pierwszym upadkiem Babilonu, można również rozpoznać trzy kroki trzech aniołów. Wyraża to sformułowanie „go to”.

A cała ziemia miała jeden język i jedną mowę. I stało się, że gdy wędrowali ze wschodu, znaleźli równinę w kraju Szinear i tam zamieszkali. I mówili jeden do drugiego: Chodźcie, uczynimy cegły i dobrze je wypalmy. I mieli cegłę zamiast kamienia, a smołę zamiast zaprawy. I rzekli: Chodźcie, zbudujmy sobie miasto i wieżę, której wierzchołek sięgnie nieba; uczynimy sobie imię, abyśmy się nie rozproszyli po powierzchni całej ziemi. I Pan zstąpił, aby zobaczyć miasto i wieżę, które budowali synowie ludzcy. I Pan rzekł: Oto lud jest jeden i wszyscy mają jeden język; a to dopiero początek ich dzieła; i teraz nic nie będzie dla nich niemożliwe z tego, co zamierzą uczynić. Zejdźmy więc i tam pomieszajmy ich język, aby nie rozumieli mowy jedni drugich. I tak Pan rozproszył ich stamtąd po powierzchni całej ziemi. I przestali budować miasto. Dlatego nazwano je Babel, ponieważ tam Pan pomieształ język całej ziemi; i stamtąd Pan rozproszył ich po powierzchni całej ziemi. Księga Rodzaju 11:1-9.

Pierwszy upadek Babilonu, przedstawiony jako Babel, jest wyrażony trzykrotnym użyciem zwrotu „go to”. Wszyscy trzej aniołowie są przedstawieni w pierwszym aniele. Pierwszy rozdział Księgi

Daniela również przedstawia poselstwo pierwszego anioła i, jak wcześniej wskazano w tych artykułach, trzystopniowy proces próby wiecznej ewangelii występuje w pierwszym etapie, gdy Daniel odmówił spożywania babilońskiego pokarmu i zamiast tego wybrał oddanie chwały Bogu. Jego pierwsza próba była próbą pierwszego anioła, który zstąpił w historii millerystów 11 sierpnia 1840 roku z małą książeczką, którą Janowi nakazano zjeść.

Następnie zarządzono dziesięciodniową próbę, której wynik oceniano wzrokowo; wykazała ona różnicę między tymi, którzy jedli babilońską dietę, a tymi, którzy, jak Daniel, wybrali jarzyny. Druga próba wyodrębniła dwie klasy, podobnie jak przyjście drugiego anioła w 1844 roku. Po tej drugiej próbie nastąpiła próba na końcu trzech lat, kiedy Nabuchodonozor okazał swój sąd, co odpowiada przyjściu trzeciego anioła 22 października 1844 roku.

Po potopie Noe otrzymał polecenie budować ołtarze i przy tym nigdy nie miał obrabiać ani przycinać kamieni, których używał, ani też używać zaprawy murarskiej do swojego ołtarza. Buntownik Nimrod używał cegieł i zaprawy, podrabiając ołtarz przymierza, który nakazano stosować tym, którzy na nowo zaludnili ziemię. Pierwsze „go to” w świadectwie Nimroda oznacza „przymierze śmierci”, które powstało w buncie przeciw pierwszemu poselstwu. Drugie „go to” oznacza wzniesienie wieży (Kościoła) i miasta (Państwa). Drugie „go to” w świadectwie Nimroda było połączeniem Kościoła i Państwa, co stanowi nierząd drugiego poselstwa anielskiego. Trzecie „go to” oznaczało sąd rozproszenia ludzi i pomieszania języka.

Pierwszy upadek Babilonu typizuje pierwsze poselstwo anielskie, a drugi upadek Babilonu — w dwóch przejawach, które wyznaczają elementy upadku współczesnego Babilonu — typizuje drugie poselstwo anielskie. Dzieje się tak, ponieważ upadek Babilonu opisany w Księdze Daniela przedstawia zarówno początek, jak i koniec, podobnie jak drugie poselstwo anielskie, które jest głoszone na początku i na końcu adwentyzmu. Siostra White wyraźnie wskazała, że sąd wymierzony Belsazarowi był typizowany przez sąd, który spotkał Nabuchodonozora.

„Na ostatniego władcę Babilonu, jak typologicznie na jego pierwszego, spadł wyrok Boskiego Stróża: «O królu, ... tobie się oznajmia: królestwo odstąpiło od ciebie». Daniela 4:31.”
Prorocy i królowie, 533.

Drugi upadek Babilonu nosi znamię Alf i Omegi, podobnie jak przesłanie drugiego anioła. To znamię jest przedstawione przez upadek pierwszego i ostatniego króla Babilonu. Sąd i upadek Nabuchodonozora są przedstawione jako "siedem czasów", co stanowi odniesienie do "siedmiu czasów" z Księgi Kapłańskiej 26, a "rozproszenie" w sądzie i upadku Nimroda również odwołuje się do "siedmiu czasów" z Księgi Kapłańskiej 26. Sąd i upadek Belsazara są przedstawione przez ogniste litery, które dają w sumie dwa tysiące pięćset dwadzieścia, co także wskazuje na odniesienie do "siedmiu czasów" z Księgi Kapłańskiej 26.

„Potrójne zastosowanie prorocstwa” zostaje ustanowione przez dwóch pierwszych świadków, którzy identyfikują i określają cechy trzeciego i ostatecznego wypełnienia. W kontekście trzech upadków Babilonu samo przesłanie, które wskazuje na upadek Babilonu, również określa zasadę, na której opiera się potrójne zastosowanie prorocstwa. Pierwsze dwa upadki Babilonu określają prorocze cechy trzeciego i ostatecznego upadku.

Historia milerystów powtarza się co do joty w historii Future for America. W historii milerystów kamieniem milowym był zebrany zbiór zasad, z którymi William Miller się zapoznał i które zastosował, aby ustanowić ramy prawdy, na podstawie których przedstawiał poselstwo pierwszego anioła. „Potrójne zastosowanie prorocstwa” jest jedną z zasad, które w tych ostatnich dniach zebrano, aby ustanowić ramy prawdy, w których rozpoznaje się poselstwo trzeciego anioła.

Trzy przejawy Rzymu, w połączeniu z trzema przejawami upadku Babilonu, są ze sobą ściśle powiązane, ale się od siebie różnią. Nierządnicą Tyru, czyli Babilonu, która uprawia nierząd z królami ziemi, jest z nimi jednym ciałem, lecz panuje nad tymi królami, jak Izebel panowała nad królem Achabem. Współczesny Rzym jest Bestią z siedemnastego rozdziału Apokalipsy, na której zasiada nierządnicą Współczesnego Babilonu i nad którą panuje.

Będziemy kontynuować to badanie w następnym artykule.

„Wtedy mój wzrok został odwrócony od chwały i wskazano mi resztę na ziemi. Anioł powiedział do nich: ‘Czy unikniecie siedmiu ostatnich plag? Czy pójdziecie do chwały i będziecie się radować wszystkim, co Bóg przygotował dla tych, którzy Go miłują i są gotowi cierpieć dla Niego? Jeśli tak, musicie umrzeć, aby żyć. Przygotujcie się, przygotujcie się, przygotujcie się. Musicie mieć większe przygotowanie, niż macie teraz, bo nadchodzi dzień Pana, okrutny, z zapalczywością i srogim gniewem, aby obrócić ziemię w pustkowie i wytępić z niej grzeszników. Poświęćcie Bogu wszystko. Złóżcie wszystko na Jego ołtarzu: siebie samych, majątek i wszystko, jako ofiarę żywą. Trzeba oddać wszystko, by wejść do chwały. Gromadźcie sobie skarb w niebie, gdzie żaden złodziej nie ma przystępu ani rdza nie niszczy. Musicie tu mieć udział w cierpieniach Chrystusa, jeśli chcecie mieć z Nim udział w Jego chwale potem.’”

Niebo okaże się dostatecznie tanie, jeśli osiągniemy je przez cierpienie. Musimy na każdym kroku zapierać się siebie, codziennie umierać dla siebie, pozwolić, by objawiał się jedynie Jezus, i nieustannie mieć przed oczami Jego chwałę. Pokazano mi, że ci, którzy w ostatnim czasie przyjęli prawdę, będą musieli poznać, co to znaczy cierpieć dla Chrystusa, że będą mieli do przejścia próby dotkliwe i bolesne, aby przez cierpienie zostali oczyszczeni i przygotowani do otrzymania pieczęci Boga żywego, przeszli przez czas ucisku, ujrzeni Króla w Jego pięknie i przebywali w obecności Boga oraz czystych, świętych aniołów.

Gdy ujrzałam, kim musimy być, aby odziedziczyć chwałę, a następnie zobaczyłam, jak wiele Jezus wycierpiał, aby uzyskać dla nas tak bogate dziedzictwo, modliłam się, abyśmy zostali ochrzczeni w cierpieniach Chrystusa, abyśmy nie cofali się przed próbami, lecz znosili je z cierpliwością i radością, wiedząc, co Jezus wycierpiał, abyśmy przez Jego ubóstwo i cierpienia zostali wzbogaceni. Rzekł anioł: "Zaprzycie się samych siebie; musicie iść szybko naprzód." Niektórzy z nas mieli czas, aby przyjąć prawdę i posuwać się naprzód krok po kroku, a każdy krok, który stawialiśmy, dawał nam siłę, by postawić następny. Lecz teraz czas niemal się dopełnił i tego, czego nauczyliśmy się przez lata, oni będą musieli nauczyć się w kilka miesięcy. Będą też mieli wiele do oduczenia się i wiele do nauczenia się na nowo. Ci, którzy nie przyjmą znamienia bestii i jej obrazu, gdy dekret zostanie wydany, muszą już teraz podjąć decyzję, by powiedzieć: Nie, nie będziemy przestrzegać ustanowienia bestii. Wczesne Pisma, 67.